

ja Heibye til minnes

... ja Heibye til minnes
... som er en av de mest kjente musikk-
... spiller både lite piano og fiolin
... og får i de små mellomstundene tid
... til å komponere små vakre sanger.
... Hennes «Norsk Hirdmarsj» er blitt

mange interesser gjør hun det til en
fest å komme til Spottland, og vi
... ønsker henne alt godt i framtiden og
... gratulerer! Heil og Sal.
27.3.55

vil flertallet ønske? Det er masse-
mentalitet og uselvstendighet.
Det at jo skulde være mer verd
enn én, stod i gammel tid i motsæt-
ning til den utpregede individualitets-

... vendt. Alle nye partier
... mindretallet. Ved hjelp
... overtallet og -kræfter
... fram til å bli de sterkeste
... flertall er sikkert for den
... tallet rett.

Finnene var krigstrette, men menigmannen vilde ikke ha separattred.

De så skeptisk på Mannerheim, bare de kommunistisk innstilte „stolte på ham“

Obersturnführer-Oscar Rustand forteller fra 3. Politikkompans tilbakemarsj til Norge etter innsatsen i Karelen.

Som nevnt på et annet sted i dagens avis, skal det no settes opp et fjerde ff- og Politikkompant, som under helt norsk befal skal settes inn i Nord-Norge. Som sjef for dette nye kompani er oppnevnt ff Obersturnführer, politikkaptein Oscar Rustand. Han har sjøl deltatt med det tredje ff- og Politikkompant under kampene i Finland og sammen med dette og Skijegerbataljonen foretatt den lange tilbakemarsj til norsk territorium. Det var en fenomenal prestasjon som der ble gjort. Hele 1140 kilometer til fots.

Fritt Folk fikk i går anledning til en samtale med Obersturnführer Rustand og benyttet anledningen til å be ham fortelle litt fra denne tilbakemarsj.

— Etter endt utdannelse kom kompaniet til Hango i august måned, og derfra gikk derfra videre over Abo — Oulo — til Kuusamo. Vi ble innlemmet i Skijegerbataljonen i Karelen ved Kvitshavet, men ikke lenge etter kom den finske kapitulasjon. Som man vil huske fikk de tyske tropper en frist på 14 dager til å komme ut av Finland, noe alle på forhånd visste var alt for kort tid. Vegforholdene var elendige — det var bare to veier som vi kunde benytte, og disse var oppbløtte i høstregnet, så det var så å si

umulig å komme fram. Det var derfor som nevnt helt umulig at fristen som var satt kunde overholdes. Etter utløpet av denne, skulde finnene innta alle tyske soldater. Vi ble også angrepet av finske avdelinger. Men disse var ikke under ledelse av sine egne offiserer. Disse var fratatt kommandoen og denne overlatt til røde kommissærer. En hel del offiserer og soldater benyttet anledningen til å ramme over til våre linjer. Finnene syntes ikke så ivrige etter kamp, men de ble drevet fram av de røde kommissærer.

Politikkompantiet fikk ordre om å danne en ettertrygd — en sikringsavdeling for de retirerende soldater. Det var nesten sørgelig å ligge der i kamp, for vi var gode venner med finnene. De norske gutter var i det hele meget godt likt i Finland. Vårt tilbakelag gikk fra Kuusamo og til Rovaniemi. Det var første etappe med et lengde på 198 kilometer. I Rovaniemi ble vi liggende fra 2. til 14. oktober som feltvakt på de store bruer. Så begynte den siste og lengste etappe mot Skibotten og til Narvik, hvor vi kom fram.

— Det var vel slitsomme dager?

— Det var slitsomme dager, ja! Alle de andre avdelinger hadde kjøretøyer, men vi måtte gå på beina våre. Snart var det i Hmarsj hit eller dit, snart ut på flanksikring, og som tidligere nevnt var vegforholdene elendige. På marsj gjennom et skogterreng ble vi overfalt av finnene. Her ble nordmennene satt inn for å rydde opp. Hadde finnene vært fort av sine egne, kunde de blitt leiø for oss kanskje kjent som de jo var med tertengnet. Men no var det de røde kommissærer som drev dem fram.

— Det var slitsomme dager, og det først år man jo når man tenker på at avstanden som ble tilbakelagt til fots var 1140 kilometer. Men kompaniet hadde akkurat samme antall menn da marsjen ble avsluttet som da den begynte. 3. kompani var et godt kompani og bestod av kjekke og slaute kaper som ikke av seg så lett. Vi hadde nesten ikke feltet og lå i sne eller på rimet mark, ringet sammen rundt bål. Men det tok ingen skade av. Det merkelige var at det først var da vi kom fram til Narvik og i busk halvparten av styrken ble sjuke. De alle samvellenhet alle å ligge i busk.

Marsjen var anstrengende, og vi hadde ingen anledning til å få skiftet løv. Vi hadde bare det vi gikk og slof i. Det andre gikk tapt under innsatsen. Guttene ble særbeholdt — de fikk jo ikke skiftet fotkluter. Men etter hvert var de biter av skjorten og laget fotkluter av det. Så mange eldre skjorter da de kom fram.

— Hvordan var den finske befolkningsholdning?

Da vi ankom til Hango, kom vi med en gang på tålefor med finnene. Over alt hvor nordmennene kom var det stor stas. Vi kom ofte i snakk med dem om situasjonen, og flertallets mening var at de var krigstrette, for de hadde hatt krig så lenge. Men de var godt til å holde ut så lenge det var liv i bolsjevikene. Noen separatfred vilde de ikke gå med på. Det var den alminnelige mening. Mannerheim var jo folkehelten, men den meente man så skeptisk på ham. De kommunistisk innstilte som vi også kom på tålefor med, stolte derimot på Mannerheim. De var innforstått med at Mannerheim vilde skaffe dem en snarlig fred.

Det ble etter kapitulasjonen fastsatt en demarkasjonslinje som gikk

Obersturnführer, politikkaptein Oscar Rustand.

fra Abo over Kuusamo til Kvitshavet. Det vil altså si at sør for denne linje var det fredelige område, mens krigshandlinger fortsatt vilde komme til å skje nordenfor.

— Hvordan reagerte bondebefolkningen i Nord-Finland?

— Reaksjonen på kapitulasjonen kom momentant. Alle evakuerte uten ordre. Alt korn stod enno på staur, rotfrukter og poteter var ofte enno ikke tatt opp. De slaktet ned budskapen sin, pakket noen få eiendeler sammen og drog fra heim og grunn. Vi som lå bakerst traff på mange av dem. Det var nok vondt å reise bort fra disse steder hvor de hadde arbeidet og litt gjennom mange år, men ansiktene var innbitte. De visste hva de vilde. De bad oss om, når vi hadde benyttet husene og latt den mat vi ønsket, så måtte vi brenne husene og ødelegge alt vi kunde, så bolsjevikene ikke fikk noe når de kom etter. I store skarer drog de sørover og håpet å finne ro på den fredelige side av demarkasjonslinjen eller de drog vestover til Sverige og Norge.

Hva det hele vil bety for Finland kan et alminnelig menneske ikke forstå. Når man tenker på at alle busk og avling i Nord-Finland er øvkk. Det er ikke mindre enn en landsrykke.

— Hvordan var den alminnelige stemning ellers i Finland?

— Matforholdene og situasjonen ellers var meget gode for kapitulasjonen. På alle restauranter kunde man få kjøtt- og fiskeretter, så det var ikke matmangelen som var grunn for kapitulasjonen.

Finnene frykter for bolsjevikenes planer.

Stockholm, 20. mars

(NTB) Finnene frykter særlig for at sovjet-russerne vil foreta provokasjoner for å oppsi alle sine avtaler, besette landet og frata finnene deres uavhengighet, skriver New York Times. Til beskyttelse mot denslags episoder er sovjet-russerne omgitt av en sterk vakt når de viser seg offentlig. Det gjelder særlig general Shtanov. Halvparten av medlemmene av den nye regjering vil trolig bestå av kommunister, enda de bare har en tiendedel av de to hundre plasser i parlamentet. Men antallet av plasser i parlamentet er ikke lenger avgjørende for et partis deltagelse i regjeringen, skriver avisen.

er alles kjære Sonja er død. Det ke til å fatte. For om lag et år siden drog hun, sammen en del andre NSUF-gjenter, og beslutsom avgårde til Tyskland Deutsche Rote Kreuz-Helprst var hun en måneds tid i Tysch, hvor hun fikk de nødvendige kunnskaper, og deretter bar det de til lasarettene. No var det ingen at hun skulde komme men på heimreisen, i Berlin, hun difteri og døde langt fra la og sine foreldre. e Sonja, det var vondt å deg. Vi var jo så glad i deg sammen.

lyser fred over ditt minne. Venner i Presesdirektoratet.

IS Månedshefte.

isnummeret er kommet og inne- mange utmerkede artikler. På av tidsskriftets høye standard ønskelig at flest mulig lands- får høve til å lese det. Av det rligste stoff som NS Månedshefte bringer, har vi sær- dette ved artiklene av fylkes- A. Anas og fylkesfører dr. O. id, fylkingfører J. Føgstad og horsnes.

såkalte «Randbemerkninger» r også til å aktualisere det ut- ede tidsskrift.

vinnehirdens avdelinger beider bedre enn noensinne.

n samtale med propagandaleder Ruth Solheim i Kvinnehirdens landsledelse.

Fritt Folk hadde i går en samtale propagandalederen i Kvinnehirdens ledelse, frk. Ruth Sol- m. bad henne fortelle litt om det innenfor Kvinnehirden.

— Våre avdelinger rundt i landet der bedrøgn no noensinne, fortel- unen bli av. Våre medlemmer viser sterke og forståelse for de van- vårt folk i dag er opppe i, som er dri- sverdig. De viser ikke bare le men de gjør også alt sitt i h- pe til hvor det trengses. De aver Kvinnehirden har påtatt seg, lsa blitt løst. De rapporter vi til ghet mottar fra fylkene, viser den tjet som hersker overalt innen- vår organisasjon. Især arbeider nehirden i Bergen godt. Det er om våre medlemmer der har tid li. Samtlige permitterte har no net tilbake, og er igjen i fullt id. I løpet av uken har de ikke de vanlige møtene, men samlet, u-gymnastikk og sitt sangkor, de no har fått i gang. De syn- sterlemmig så det er en fryd. Jeg le sjøl anledning til å høre dem r mitt siste besøk i Bergen.

irdkvinnenes innsats i Drammen hånd i hånd med AE-tjeneste. Det elvfulle forpleiningen som er kvinnenes oppgave å ordne noe de løgger all sin interesse i. vinnehirden i Trondheim er svært til å lage spebarntøy, og det er illige pakker, som i løpet av den tiden er blitt oversendt. senter- sentralen.

Are medlemmer i Nord-Trøndelag holdt et befæringskurs på Verr sammen med NSK.

Troms arbeider no Kvinnehirden VSK sammen for å lette arbeidet. minst hyggelig er det å høre fra

Troms at det til stadighet kommer nye medlemmer der opppe. Det melder seg også kvinner som for ikke var medlemmer i Nasjonal Samling.

— Felles for alle våre medlemmer er at de vil ut i innsats. I den forbindelse kan jeg fortelle et tilfelle fra vårt kurs på Ullevål. Som vanlig har vi også denne gang en flokk kjekke hirdkvinner som skal utlaune seg i sjukepleie. En gang da de drøftet innsatsen, uttalte en av dem:

— Jeg har meldt meg for å komme ut i innsats, men med det mener jeg ikke noen timers vakt om dagen. Skal det kalles innsats, melder jeg meg heller til jordbruket.

— Stik reiseren en hilsning til i dag.

Skuggsjå

er nettopp kommet og er som vanlig aktuelt og interessant. Av særlig interesse er en artikkel av Odd Solheim Grindevold: «Tanker omkring reising av en ungdomsheim.» Dessuten bør en framheve «Psykologien og arbeidslivet» av sekretær Kr. Bjørnsrud. Forfatteren behandler det høyaktuelle emne: Yrkesrettledning og yrkesopplæring. — Av heftets øvrige innhold er det flere historiske emner som behandles. Endelig bringer heftet en syntese av de betingelser som er nødvendige for å bli en god taler.

Det norske folket mang vandle indre enhet. Ken vant etter hvert stor terrng. Partiene delte s, som representerte særntu ndr særinteresse når prinsippet brutalt i sitt sen.

Ingen viser mer fork mer grusomt og hensyn indvidets primitiveste re: det demokratiske flertall

ikke en læresetning som mottilte mot demokratiet er den anerkjent og for fremperne for den miske uttrykk. Det vilde kety hvis menneskets egenskaper skulde komm trukket den store masse videt. I dag, da masse bevegelse, ser vi at fork vendt. Masseve hater, i vder å ta stilling mot n noatiske tilstand, blir g hatet. Gi oss Barrabas korsfest! lyder massenes Gjenom alle tider h stor tanke og ansvord har satt sitt preg på i bryte seg fram gjennom uforstand og motstand ende. Og denne matst i det demokratiske sam annet sted. Her herske offentlige mening, steri uimotstødelig enn under helst andre forhold, og mening er flertallet, so med å nytte den sosiale til den politiske.

I dag har den erige heredømme og sann m her nådd sitt høydepun- matiske omstendigheter, som enno beskytter de majoritetsvilje, tul kans Hris det skjer gjelder d net realiserer tanken e lets rett.

1. Hirdforde årbok 1944. Hirdfordelingsforen Thronsen er en mann, stadig på farten, og ei rettleiung til sin menn.

I Hirdfordelng av fylkene: Buskerud, V. mark, Aust-Agder, Ve galand, Bergen, Hordt og Fjordland.

I Hirdfordelng ble Forerordet den 1. febr er et meget begiven- no ligger bak oss. A vært meget rikt på i Hirden og hirdfordelr i erkjennelse av dette treste hendinger innen ing i en bok. I Hird som utgiver star i I stab med Ralf Munkid Arboka vil i skien tatt av alle hrdmenn i ng, og de vil nok se rikk bud har har lenno bok. Bokas revs bilder de viktigste be- tidsmennene i I Hus vært med på i 1941, og ikke gjenkjennende i delene fra oppnansiene. Hirdfordeledelsen: Geerland Hirdensk pensjonat og sist, n fra Hirdens Redfistv erbetere.

Mange gode minne opprasket, og i Hirdi 1944 vil sikkert bud hrdmennene enda fæ kampen for det nye N

Lond. (NTB) Den ameri duktjon har lidt et a slag, melder det eng Economist fra New Y lerede no regne med i annet kvartal av 19 3 millioner tonn mind regnede kvantum. — Dette er så mye mer hadde planlagt å nå punkt i produksjon rtiel 1 juni i år.